

- d) en fabrik;
- e) et værksted;
- f) en lagerbygning, hvor en person stiller indretninger til oplagring til rådighed for andre; og
- g) en mine, en olie- eller gaskilde, et stenbrud eller ethvert andet sted, hvor naturforekomster udvindes.

3. En byggeplads eller et anlægs- eller monteringsarbejde udgør kun et fast driftssted, hvis arbejdet varer mere end 183 dage.

4. Uanset de foranstående bestemmelser i denne artikel skal udtrykket »fast driftssted« anses for ikke at omfatte:

- a) anvendelsen af indretninger udelukkende til oplagring eller udstilling af varer tilhørende foretagendet;
- b) opretholdelsen af et varelager tilhørende foretagendet udelukkende til oplagring eller udstilling;
- c) opretholdelsen af et varelager tilhørende foretagendet udelukkende med henblik på forarbejdning hos et andet foretagende;
- d) opretholdelsen af et fast forretningssted udelukkende for at foretage indkøb af varer eller indsamle oplysninger til foretagendet;
- e) opretholdelsen af et fast forretningssted udelukkende med henblik på reklame, oplysningsvirksomhed, videnskabelige undersøgelser eller anden lignende virksomhed for foretagendet af forberedende eller hjælpende karakter;
- f) opretholdelsen af et fast forretningssted udelukkende til samtidig udøvelse af flere af de i litra a) – e) nævnte virksomheder, forudsat at det faste steds samlede virksomhed, der er et resultat heraf, er af forberedende eller hjælpende karakter.

5. Uanset bestemmelserne i stykke 1 og 2 skal en person, som optræder i en kontraherende stat for eller på vegne af et foretagende i den anden kontraherende stat – bortset fra en sådan uafhængig repræsentant, som omhandlet i stykke 6 – anses for at udgøre et fast driftssted i den førstnævnte stat hvis:

- a) han har og sædvanligvis udøver i den førstnævnte stat en almindelig fuldmagt til at indgå aftaler for eller på vegne af foretagendet, medmindre hans virksomhed er begrænset til sådanne forhold, som er nævnt i stykke 4, som, hvis de var udøvet gennem et

fast forretningssted, ikke ville gøre dette faste forretningssted til et fast driftssted efter bestemmelserne i nævnte stykke;

- b) han sædvanligvis opretholder i den førstnævnte stat et varelager tilhørende foretagendet, hvorfra han regelmæssigt leverer varer for eller på vegne af foretagendet; eller
- c) han sædvanligvis skaffer ordrer på salg af varer i den førstnævnte stat, udelukkende eller næsten udelukkende for foretagendet selv, eller for foretagendet og andre foretagender, som kontrolleres af det, eller som kontrollerer det; han skal anses for at have skaffet ordrer næsten udelukkende for det pågældende foretagende eller de pågældende foretagender, hvis mindst 75 pct. af de kommissionsbeløb, han modtager, hidrører fra ordrer skaffet til et sådant foretagende eller sådanne foretagender, eller hvis mindst 75 pct. af den samlede kontraktsum brutto for alle skaffede ordrer hidrører fra ordrer, som er skaffet til det pågældende foretagende eller de pågældende foretagender.

6. Et foretagende skal ikke anses for at have et fast driftssted i en kontraherende stat, blot fordi det driver erhvervsvirksomhed i denne stat gennem en mægler, kommissionær eller anden uafhængig repræsentant, forudsat at disse personer handler inden for deres sædvanlige erhvervsvirksomheds rammer.

7. Den omstændighed, at et selskab, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, behersker eller beherskes af et selskab, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, eller som (enten gennem et fast driftssted eller på anden måde) udøver erhvervsvirksomhed i denne anden stat, skal ikke i sig selv medføre, at et af de to selskaber anses for et fast driftssted for det andet.

Artikel 6

Indkomst af fast ejendom

1. Indkomst, som en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, oppebærer af fast ejendom (herunder indkomst af land- eller skovbrug), der er beliggende i den anden kontraherende stat, kan beskattes i denne anden stat.